

waarbij hij als CID-officier betrokken was. Hij kon daarom gehoord worden als getuige, maar tot haar grote verbazing zat hij als zaak-officier op het podium.

Weski stapte meteen op het podium af en zei: "Mevrouw de president, wat doet onze getuige daar in toga op dat podium?" Vervolgens moest de officier zijn toga uitdoen en kwam er een nieuwe aanklager in deze zaak. Dat was een afgang voor het openbaar ministerie.'

Een van de beste advocaten van Rotterdam is volgens hem Ad Roelofs. Over de jonge (Abraham) Moszkowicz: 'Hij verdiept zich uitstekend in zijn zaken.' Ook favoriet is Lotje van den Puttelaar. 'Ze heeft het proces gedaan met de Rotterdamse gevangenisbewaarders en bijvoorbeeld die zaak van die bloedige schietpartij met een Turk in een café in Delft.' Hij zat erbij toen ze als jong meisje een van haar eerste zaken deed. 'De vice-president vroeg haar toen, terwijl hij zich vaderlijk naar voren boog: "Kunt u de procureur-generaal volgen? Het is juridisch nogal ingewikkeld." Zij antwoordde: "Ik kan het heel goed volgen, alleen ben ik het niet met hem eens."

Ook onder de jongere generatie heeft Van Veen zijn voorkeuren: Nico Meijering, Leon van Kleef en Benedict Ficq ('Je weet toch dat ze het nichtje is van de procureur-generaal'). 'Dat zijn de sterren van hun kantoor.' Na een beetje tegenstribbelen - 'maar dat is ook alweer zo lang geleden' - haalt Van Veen een anekdote op over vroeger. Het gaat over de zuinigheid van rechters: 'Een vrouwelijke collega interviewde eens een rechter in het hoge noorden. Toen de koffiejuftrouw binnenkwam vroeg ze haar: "Wilt u ook koffie?" Waarop die rechter riep: "Wel voor eigen rekening hoor. Want daar kan ik niet aan beginnen." Alsof hij elke dag verslaggevers op bezoek had. Bij het weggaan, heeft ze bij de portier ook maar voor hem afgerekend.'

En dan komen we bij de Haagse advocaat Gerard Spong, die hij waardeert om zijn juridische kennis. Van Veen: 'Gerard vertelde me dat hij een lezing had gegeven voor de rechtersopleiding in Zutphen. Nee, zei hij tegen me, hij had nu niet meer zijn eigen koffie hoeven te betalen. Hij kreeg een lekker broodje. Zelfs een glas wijn. Ik keek daar van op. Maar toen begon Gerard te grijnzen en vertelde dat er drie weken later een nota op zijn kantoor arriveerde: "Een glas wijn à f 3,50."

Met argusogen zien de mensen van justitie toe hoe journalisten in hun ogen te veel het oor lenen aan de raadslieden van de ver-

LEX DURA

Niet de beursfraude

Bij toeval zag ik *The Times* van vorige week dinsdag. Eindelijk eens een krant zonder beursfraude of geregistreerd partnerschap. Zonder Taartman, Sapman of Karman. Helaas, de opening van de krant voorspelt al weinig goeds: 'Zero tolerance police chief suspended'. Het gaat om *detective superintendent* Raymond Mallon, de lokale Nordholt, 'darling of both Labour and Tory politicians', die voor strenge aanpak van de criminaliteit pleit en laatst nog persoonlijk een jeugdige delinquent aanhield. Plotseling gaat het verhaal dat Mallon informatie aan criminelen doorspeelt en in afwachting van een onderzoek is hij geschorst. In Middlesborough daalde in anderhalf jaar tijd, onder Mallons bewind, de criminaliteit met vijftientig procent, en verder staat hij erom bekend dat hij nooit over het gras loopt als hij tussen de middag gaat joggen. 'I have nothing to worry about,' zegt hij, terwijl het me toch erg vervelend lijkt om geschorst thuis te zitten. Zijn advocaat heeft aangekondigd iedereen voor de rechter te slepen die zou beweren dat Mallon niet deugt, 'ook al is het de hoofdcommissaris'.

De rechter bovenheft van de voorpagina is gewijd aan een doorbraak in de echrheidsperikelen van Earl Spencer, de broer van. Hoeveel het

hem gekost heeft, wil hij niet zeggen, maar *legal sources* reppen van twee miljoen pond. Het geheel wordt verlicht met een grote foto van nu nog *Countess* Spencer, zo ongeveer op de trap van het gerechtsgebouw van Kaapstad. Daar zou ze gaan vertellen dat Spencer een *domineering bully* (dominante schreeuwelijk?) was maar, gelukkig voor haar en onfortuinlijk genoeg voor *The Times*, kwam er een schikking tussendoor. Wat een *legal source* mag zijn, blijft verborgen. Pagina 2 gaat verder met de geschorste politiemans, en dan zijn er naast 'gewoon nieuws' wat korte berichtjes. Mohammed El-Fayed wint een proces over een telefoonmast bij zijn buitenhuis, een vrouwelijke voetbalcoach wint een proces over discriminatie en de familie Versace krijgt via het *High Court* een schadevergoeding van kranten die de vermoorde Gianni Versace in verband met de mafia brachten. Verder naar pagina 3, een foto van een gepruikte rechter, en daarbij de veelbelovende kop: 'Judge so slow to rule that he forgot evidence'. Het gaat om *justice* Harman, die er anderhalf jaar over deed om een bepaalde zaak vonnis te wijzen die toen het eindelijk zover was gekomen, allerlei processtukken bleek te zijn kwijtgeraakt. En zijn geheugen was volgens de klagers ook al niet best. Rechter Harman, volgens onbevestigde geruchten ook wel bekend als *Harm*. *the Horrible*, baar-

de eerder opzien door bij een zitting er prat op te gaan dat hij niet wist wie Bruce Springsteen en Paul Gascoigne waren. Verder een kwart pagina met een voormalige topgolfer uit Wales, die bij een alcoholcontrole heftige ademnood had voorgewend, naar een ziekenhuis was vervoerd en daaruit weggelopen voordat een bloedproef kon worden afgenomen. De daarmee belaste verpleegsters zagen hem wel een keer overgeven en het braaksel bevatte volgens hen 'uitsluitend alcohol'. Het lijkt me kras, maar het leverde toch zes maanden gevangenisstraf op. Op dezelfde pagina iets over een ontslagen serveerster die een schadevergoeding kreeg.

Pagina 4 bestaat uit advertenties. De vijf gaat breed in op het onderzoek rond een vrouw die mogelijk aan Creutzfeldt-Jakob leed en wier ogen desondanks na haar dood waren getransplanteerd, zodat nieuwe besmetting dreigt. Wie heeft er schuld, waar vallen de claims? En dan op dezelfde pagina het klapstuk van de juridische lekkernijen: de advocaat die prinses Diana bijstond bij haar echtscheiding, gaat nu zelf scheiden en dan hertrouwen met de dochter van een cliënt die - de dochter dan - nota bene zelf ook aan het scheiden is. En dat terwijl Diana nog aan zijn vrouw bloemen zond omdat haar zaak zoveel tijd had gekost! Vier kinderen heeft de advocaat en zijn nieuwe vlam heeft er drie. Hij is joods, maar 'despite taking his Jewish faith seriously, including keeping a kosher kitchen, he admits he is sceptical about the existence of God'. Einde bericht.

Snel doorbladeren bood nog enige portretten van pruikenkoppen, maar ik geloofde het eigenlijk wel. Ook in Engeland hebben de puristen, de politieagenten en de uitwassen de macht stevig in handen. Dan kun je net zo goed over de beursfraude lezen. **LN**

dachten. Er zou daardoor vaak een vertekend beeld worden gegeven van een strafzaak. Volgens Van Veen slaat die balans soms om een andere reden door. Een van zijn ergernissen is dat door de verscherpte veiligheidsmaatregelen in de gerechtsgebouwen en het pasjessysteem 'de wandelgangen' zijn verdwenen. 'Journalisten komen aan

hun kant van de streep alleen advocaten tegen. Vroeger konden advocaten, verslaggevers en gerechtsdienaren samen in de kantine koffiedrinken, en onderling informatie uitwisselen.'

Van Veen vindt dat de pers tegenwoordig te vaak afhankelijk is van de voorlichting. 'En dat is, hoe je het wendt of keert, toch informatie uit de tweede hand. Vroeger was dat anders, beter. Je had in het verleden in Amsterdam de persofficier mr. L. de Wit, hij is nu hoofdofficier in Rotterdam. Hij zei tegen mij: u belt me nooit. Nee, dat klopt, antwoordde ik. Ik denk, dat ik de meeste dingen wel begrijp, en als ik het een keer niet snap, ga ik naar de kamer van de officier en vraag hem direct hoe het zit.'

De koffie in het café in de buurt van Artis waar we praten, heeft inmiddels plaatsgemaakt voor een jonge borrel voor Jac. van Veen. Buiten is het al donker. Hij rookt - officieel - niet, maar biest wel graag een sigaar. Ook nu dus. Het is deze maand zestig jaar geleden dat hij zijn eerste stukje voor *Jazzwereld* schreef. We praten over zijn tijd bij *Het Vrije Volk* en over roddels en nieuwtjes, waar hij dol op is. Maar in zijn tijd bij *Het Parool* hoorde hij op een bepaald moment helemaal niets meer. 'Ze dachten blijkbaar dat ik het allang wist, of ze waren bang dat ik iets verder vertelde.' Over zijn privéleven wil hij het liever niet hebben. In de tijd dat hij voor *Vrij Nederland* werkte, verloren hij en zijn vrouw een dochter. Dat doet hem nog steeds pijn.

Maar ons gesprek beperkt zich tot journalis-

tiek en justitie en zijn kritiek daarop. Met toestemming van de betrokken oud-collega's van *Het Parool* - Van Veen zegt dat een paar keer met nadruk - vertelt hij over 'die vlerken van voorlichters'. Over mr. H.P. Wooldrik, eens persofficier in Amsterdam, nu hoofdofficier in Zutphen. 'Toen Bart Middelburg een keer iets wilde weten, zei die heel neerbuigend: "Ach meneer, dat krantje van u." En over de Leo de Wit, ex-woordvoerder van het Amsterdamse parket: 'Parool-verslaggeefster Violet Cotterell werd door hem opgebeld. Ze kreeg op haar donder dat ze iets in de krant had gezet dat hij niet goedkeurde. Na haar antwoord smeed hij de hoorn op de haak. Ik vind dat vlegelachtig gedrag.'

Er bestaat een verband tussen dit gedrag van de officieren De Wit en Wooldrik en hun optreden tijdens de verhoren bij de commissie Van Traa over hun opsporingsmethoden, vindt hij. 'Ze hebben een allerdroevigste figuur geslagen, ze waren doodzenuwachtig. Hetzelfde gold voor hoofdofficier Lodewijk de Beaufort van Haarlem, die de verantwoordelijkheid voor het doorleveren van drugs door mensen uit zijn parket doorschoof naar Rotterdam. Ik vind dat laf. Dat vond Van Traa ook. Zoals hij De Wit, die zich niets herinnerde, aanpakte! "Kom, kom, meneer De Wit, dat weet u best." Ik was het erg met hem eens. Sorgdrager herinnerde zich ook niet alles.

Dat selectieve geheugen van die mensen, dat is vreselijk. **LN**

INGEZONDEN MEDEDELING

HELP DE DOKTER ONDER DAK!

Orkanen en stortregens, gevolgd door zware overstromingen, troffen de Vietnamese provincie Quang Tri. Huizen spoelden weg. Buffels, varkens en kippen kwamen om in het kolkende water. Wegen en bruggen werden weggeslagen.

De gezondheidsposten zijn zwaar getroffen. Wat niet volledig weggespoeld werd, stond langdurig onder water. Bedden en medische apparatuur zijn vernield.

Met Uw hulp krijgen de dokters in Quang Tri weer een dak boven hun hoofd. Giro 10 90 400.

MEDISCH COMITÉ NEDERLAND-VIETNAM
POSTBUS 75701 - 1070 AS AMSTERDAM - TELEFOON 020-6270411